

Valgret: et paalideligt Udtryk for Vælger-nes politiske Syn. For det var der sat Bom i den nu gældende Grundlov. Det er nu fastslaaet som et Grundlovskrav, der ogsaa er nogenlunde opfyldt i den med den nye Grundlov følgende Valglov, hvis Ændring og Forbedring altid staaar aaben, idet Grundlovens § 32 sikrer os mod at komme tilbage til en med Maalet for den almindelige Valgret saa falsk Valglov som den, vi hidtil har levet under.

Naar der er gjort særlige Anstrengelser for, at den nye Grundlov kan blive vedtaget den 5. Juni, kan det faa den praktiske Følge, at vi ikke faar 2 Grundlovsdage, hvad den Begejstring, der er for den Grundlov, der endelig fastslaaes i Dag, ellers kunde have ført til, men vi maa tage Afstand fra dem, der i Vedtagelsen i Dag vil lægge ind, at vi nu faar tilbage Juni-Grundloven af 1849, thi det gør vi ikke. Med de daværende Forhold maatte Valgretsaldere og dens Begrænsning for Valgretten bringe et helt andet Vælgerkorps end efter den nye Grundlov, og i den var en Forfatning med 2 Kamre ikke en hel Fiktion. Hvad der dog, trods den Forskel, der er mellem den nye Grundlov og Grundloven af 1849, giver vor nye Grundlov Ret til at fejre 5. Juni som sin Fødselsdag, er dens Bestemmelser til Værn om Ejendomsretten og de frie selvstændige Erhverv og de mange andre fundamentale Bestemmelser, som er bevarede fuldt ud, og som vil vedblive at gøre Grundloven af 1849 til det danske Folks Frihedsbrev.

Mellem den nye Grundlovs Bestemmelser findes den vidtrækkende, som fordobler Vælgerkorpsen ved at give Kvinderne Valgret. Mine Meningsfæller og jeg har oprindeligt været betænkelige herved. Flertallet af Kvinder har den store for Samfundets Trivsel saa afgørende Gerning i Hjemmet, som de kan drages bort fra ved at føres ind i Politik. Naar vi dog har givet Kvindernes Valgret vor Tilslutning, er det ikke, fordi vi betragter den som en Menneskerettighed, thi det gør vi ikke. Vi betragter Valgretten som en af de Faktorer, der kan bidrage til et godt og retfærdigt Styre. Det samme kan Valgrettens Udvidelse til Kvinder bidrage til ved de Synsmaader, paa mangfoldige Punkter forskellige fra Mændenes, som de vil tilføre alle Overvejelser og Afgørelser, ikke mindst de mange Afgørelser, der kan værne om Hjemmet og Børnene.

Naar mine Meningsfæller og jeg da nu hilser den nye Grundlov velkommen, knytter vi dertil Haab om, at den For-

staaelse, som er naaet om den, maa yde sit Bidrag til, at den Fællesfølelsens Aand, som i 1849 gik igennem vort Folk, ogsaa nu maa blive den herskende, ikke mindst under de alvorlige Forhold, som omgiver os, og som ogsaa kan komme ind over vort Land. Ingen ved, om Verdenskrigen ender, uden at vi drages ind i den, og det er da store Spørgsmaal, der under Krigen og ved dens Afslutning kan blive stillet til os, saa dybe og alvorlige, at deres Besvarelse kan blive afgørende for al Danmarks Fremtid. Det gælder da om, at vi ikke af Hensyn til de Byrder, det kan lægge paa os, gaar af Vejen for at hævde Danmarks Ret og Danmarks Ære, men det kan vi kun, naar vi kan naa til ligesom Europas andre Lande at staa mere samlet, end vi gør nu.

Lad os haabe, at Sammenslutningen om den store Sag, som i Dag afgøres, maa kunne yde ogsaa et Bidrag hertil.

Wulff: Da Grundlovsrevisionen var til tredie Behandling i forrige Rigsdags-samling, saa jeg mig nødsaget til at stemme imod den og motiverede fra denne Plads, hvorfor jeg gjorde det. Da der siden den Tid ikke er sket noget, som har bragt mig til at forandre mit Syn paa denne Sag, vil jeg ligesom den Gang stemme imod, og da der heller ikke er sket noget, som bringer mig til at forandre min Motivering, kan jeg henvise til den, jeg den Gang anførte. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der indledede Forhandlingen her i Dag, i, at Diskussionernes Tid er forbi. Nu er det Afstemning, det gælder. Derfor vil jeg afstaa fra den Fristelse, ja, den ret stærke Fristelse, der kunde være til at indlade sig i Diskussion med det ærede Medlem og i langt højere Grad med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borgbjerg). Jeg vil afstaa derfra og nøjes med at henvise til min tidligere Motivering. Jeg vil kun af en Ytring af det ærede Medlem, som talte paa det radikale Partis Vegne, tage Anledning til at tilføje nogle Ord. Det ærede Medlem glædede sig over en Udtalelse, som en af Landstingsmændene fremsatte, og som gik ud paa Ønsket om, at Udfaldet af den Forfatningsforandring, vi nu er i Begreb med at foretage, maa blive saa heldbringende for Land og Folk, at han maatte fortryde, at han havde stemt imod den. Selvfølgelig er det noget, som gælder for alle, og som er en selvfølgelig Ting, at vi maa ønske, at Udfaldet maa blive et saadant. Paa samme